

עמ"ת 53322/10/15 - מדינת ישראל נגד זאייד אבו סולב (עציר) - עצור עד תום ההליכים, שריף אלוקילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 53322-10-15 מדינת ישראל נ' אבו סולב(עציר) ואח' 27 אוקטובר 2015

לפני כבוד השופט אלון אינפלד

מדינת ישראל

העוררת

ע"י ב"כ עו"ד גיל אסיף

נגד

המשיבים

1. זאייד אבו סולב (עציר) - עצור עד תום ההליכים

2. שריף אלוקילי (עציר) -

ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

החלטה בעניין המשיב 2

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת שטרית) מיום 25/10/2015, בה קיבלה בקשה לעיון חוזר והורתה על שחרור המשיב בתנאים מגבילים, הכוללים הפקדה גבוהה מאוד ומעצר בית מלא.

נוכח קיצור הזמן, לא אפרט כאן את כל נסיבות העניין. הדברים מפורטים היטב בהחלטת כב' השופט עטר מיום 20/07/2015. המדובר בעיקרו של דבר בגניבת תשתיות. נקבע כי קיימת עילת מעצר וכי בהתחשב בכך שאין למשיב עבר פלילי, ניתן לאתר עבורו חלופת מעצר ובלבד שחלופה זו תכלול ערבים ראויים ומשמעותיים. באותה עת, נדחתה החלופה שהוצעה, בין השאר משום שמדובר היה בחזרה לסביבה הטבעית.

עתה, משחלפו מספר חודשים, פנה המשיב בבקשה לעיון חוזר, תוך שהוא מציג שני ערבים חדשים שאמנם משמעות החלופה היא חזרה לסביבה הטבעית, אך מדובר בערבים אחראים. בית משפט השלום בחן את הערבים ומצא כי הם אינם עומדים בסטנדרטי שהציג השופט עטר ואף כי מדובר בחזרה לסביבת החיים הטבעית. יחד עם זאת, הורה בית המשפט על קבלת החלופה וזאת, כאשר החסרונות מאוזנים על ידי הפקדה כספית גבוהה עד מאוד.

ערר המדינה מכון נגד ההחלטה לשחרר ערבים שאינם מאוד מרשימים, החזרה לסביבה הטבעית ובעיקר ממקדת המדינה את טענתה ביחס לאחד הערבים שהוא נחקר כמעורב בתיק זה, נמצא בסביבה בעת ביצוע העבירה ואף הרכב בו בוצעה העבירה, על פי הודעתו במשטרה, הוא הרכב שלו.

יש לציין כי על פי הנתונים שהובאו בפני בית משפט השלום, החלטת בית המשפט נכונה ומאוזנת. לאחר

שהמשיב לא הצליח לאתר חלופה הולמת במשך תקופה, ניתן להסתפק בחלופה שאינה טובה כפי שרצוי היה, תוך איזון באמצעות ההפקדה הגבוהה באופן מיוחד מאוד. זאת, במיוחד כאשר מדובר במי שאין לו עבר פלילי וזהו הוא מעצרו הראשון.

הנקודה הקשה היא הנקודה שלא הובאה בפני בית משפט שלום והיא העובדה כי הערב היה חשוד ומקריאת התיק בעיניי עדיין חשוד, במעורבות בעבירה. סטנדרט הראיות לפסול ערב אינו כסטנדרט הראיות בשאלת המעצר עצמה. לא נדרשות ראיות לכאורה ודי בחשש מוחשי שמדובר בערב שאינו ראוי, על מנת לפסול את הערב.

לטעמי, המדינה צריכה הייתה, לאחר שגילתה את השגיאה (אשר הסנגור התריע עליה כבר בדיון, אך המדינה לא ייחסה לכך חשיבות), לפנות שוב לבית משפט השלום לשקול מחדש. מכל מקום, אני סבור שאין מדובר בערב ראוי ואין מנוס מקבלת הערר.

מובהר שהמשיב רשאי לפנות שוב לבית משפט השלום ולהציע ערבים אחרים, אף בחזרתו לסביבתו הטבעית ואף אם ההפקדה בסך ₪ 180,000 תופחת בשתות, לא יהיה בכך שטות.

במובן האמור - הערר מתקבל והחלטת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים חוזרת על כנה.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ו, 27/10/2015 במעמד הנוכחים.

אלון אינפלד , שופט